

Fotografiar el paisatge de tardor.

© Isabel Casellas

La tardor ens ofereix l'oportunitat de captar imatges de gran bellesa i intensitat de color. Les fulles dels arbres caducifolis canvien el seu color verd per una rica gamma de grocs, taronges, marrons i vermells oferint una simfonia de colors que el fotògraf no pot, ni ha de deixar escapar.

L'horitzó.

La composició clàssica situa l'horitzó en el terç superior de la fotografia, donant així sensació d'equilibri. *Situar l'horitzó més amunt* del terç superior ressalta el motiu i el color, alhora que li dóna més força expressiva.

Situar l'horitzó més avall del terç superior dóna més protagonisme al primer pla. No hauríem de situar *l'horitzó al centre* de la imatge, ja que obtindrem una imatge monòtona, amb dues meitats iguals, sense que una predomini sobre l'altra.

És aconsellable realitzar tres preses del mateix tema movent l'horitzó.

El format.

El format horitzontal dóna a la fotografia una sensació d'amplitud, pau i tranquil·litat, principalment si utilitzem un gran angular.

El format vertical afavoreix la profunditat del paisatge i dóna agressivitat a la foto, encara que pot variar depenent d'on situem l'horitzó.

També hem de realitzar preses per provar els diferents formats.

L'hora adequada.

Cada època de l'any té la seva llum, i durant la tardor és més suau i difusa que a la resta de l'any.

Les millors hores per fotografiar el paisatge són les primeres del matí o les últimes de la tarda. És en aquests moments quan la llum ens ajuda a remarcar les textures i volums de la natura, a més de crear ombres allargades i aprofitar els contrallums.

La composició.

El paisatge, el color dels arbres o la fullaraca poden ser els motius principals de les nostres fotografies. I a ells es pot afegir un element de primer pla, per exemple, el moviment de l'aigua d'un rierol o unes fulles mogudes pel vent... Per això hem de treballar amb obertures de diafragma molt petites i velocitats d'obturació més lentes. És aconsellable utilitzar un trípode per augmentar la profunditat de camp, encara que no és del tot imprescindible.

L'enfocament.

Per aprofitar la profunditat de camp, hem d'enfocar la distància hiperfocal. Això s'aconsegueix quan situem el símbol d'infinít (∞) sobre el número corresponent al diafragma de treball de l'escala de profunditat de camp, situada en l'objectiu a dreta i esquerra del punt d'enfocament.

L'objectiu.

Qualsevol mena d'objectiu és adequat per realitzar aquest tipus de fotografia. Només depèn del nostre gust o interès en el tema. Si utilitzem un angular obtindrem més perspectiva; amb un teleobjectiu l'aplanarem; el *zoom*, en canvi, ens ofereix diferents i variades opcions; l'objectiu catadiòptic ens donarà una imatge plana i poc contrastada i la càmera panoràmica ens obrirà una nova dimensió fotogràfica.